

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0045 van 24 mei 2011
in de zaak 1011/0504/SA/2/0429

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lieve DEHAESE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Iris KIMPE, bestuurssecretaris

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gerald KINDERMANS
kantoor houdende te 3870 Heers, Steenweg 161
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 25 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 22 december 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt van 30 augustus 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een verbouwing aan een zonevreemde woning in bosgebied.

Het betreft een perceel gelegen te 3900 Overpelt, [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 april 2011, alwaar de behandeling van de vordering tot schorsing werd uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 10 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld..

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carolien VANNIJLEN, die loco advocaat Lieve DEHAESE verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Iris KIMPE, die verschijnt voor de verwerende partij, en de heer ■■■■■, in aanwezigheid van de heer ■■■■■, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■■■ vraagt met een op 10 februari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 7 maart 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 31 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een verbouwing aan een zonevreemde woning in bosgebied”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Op 21 mei 2003 dienen de vorige eigenaars van het betrokken perceel een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in voor het renoveren van een zonevreemde woning.

Na negatief advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning.

De aanvragers van deze vergunning dienen beroep in bij de deputatie.

Op 29 april 2004 wordt het beroep ingewilligd en de vergunning door de deputatie verleend.

Op 17 mei 2007 stelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen de beslissing van 29 april 2004 beroep in bij de bevoegde Minister.

Op 6 december 2005 wordt het beroep bij de Minister ingewilligd en de beslissing van 29 april 2004 van de deputatie vernietigd.

Op 6 februari 2006 dienen de aanvragers van de vergunning een verzoek in bij de Raad van State strekkende tot vernietiging van de beslissing van de Minister van 6 december 2005.

Bij arrest nr. 191.936 van 26 maart 2009 stelt de Raad van State de afstand van geding vast, en dit na een negatief advies van het auditoraat.

Op 16 juni 2009 wordt er een proces-verbaal voor een bouw misdrijf vastgesteld. Een stakingsbevel voor het heropbouwen van een woning annex schuur tot ééngezinswoning met inpandige garage wordt opgesteld. Deze werken werden uitgevoerd door de nieuwe eigenaar, zijnde de huidige tussenkommende partij.

Op 17 juni 2009 wordt opnieuw een proces-verbaal met stakingsbevel opgesteld wegens voortzetting van de werken.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Neerpelt-Bree', gelegen in bosgebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 juni 2010 tot en met 15 juli 2010, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 19 juli 2010 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt een gunstig preadvies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 26 augustus 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat in het dossier wordt gesteld dat de aanvraag handelt over het regulariseren van een verbouwing van een zonevreemde woning in bosgebied; dat dit niet kan worden bijgetreden aangezien de aanvraag handelt over het regulariseren van het wederrechtelijk herbouwen van de constructie en uitbreiden van het woongedeelte in het schuurgedeelte;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen een gunstig advies verleende; dat ik niet kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag immers niet past in het geschetste wettelijk en stedenbouwkundig kader daar de aanvraag niet beantwoordt aan de afwijkingsbepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen in haar advies stelt dat het voorgestelde kan aangezien het in overeenstemming is met de bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan; dat de gemeentelijk ruimtelijke structuurplannen er zijn ter afweging van het opstellen van gemeentelijk ruimtelijke uitvoeringsplannen; dat aldus niet kan voorbij gegaan worden aan de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening;

Overwegende dat de aanvraag niet voldoet aan bovenvernoemde bepalingen uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; dat aan de hand van de plannen en de foto's die gemaakt zijn bij het proces-verbaal duidelijk af te leiden is dat het hier niet handelt over het verbouwen van een zonevreemde woning in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, maar het herbouwen en uitbreiden ervan;

Overwegende dat de zonevreemde woning wordt uitgebreid, namelijk het woongedeelte breidt uit in het schuurgedeelte en neemt dit volledig in beslag; dat een zonevreemde woning in een ruimtelijk kwetsbaar gebied niet kan worden uitgebreid; dat dit standpunt reeds in 2003 is ingenomen; dat de wetgeving hieromtrent niet is gewijzigd;

Overwegende dat de aanvraag niet handelt over het regulariseren van het wederrechtelijk verbouwen van een zonevreemde woning; dat aan de hand van de plannen en de foto's duidelijk vast te stellen is dat het handelt over het regulariseren van het wederrechtelijk herbouwen ervan; dat zowel de binnen- als de buitenmuren en de dakconstructie vervangen zijn; dat er nieuwe muurisolatie is voorzien; dat, in het ministerieel besluit van 06/12/2005 deze plannen reeds werden beoordeeld als zijnde het herbouwen en niet verbouwen van de woning;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overpelt weigert op 30 augustus 2010 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Voor het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft zijn (??)verkavelingsvoorschriften vastgesteld.

Aangezien het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bindend is, voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt, is het college van burgemeester en schepenen wettelijk verplicht om de aanvraag te weigeren.

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, is volgens het gewestplan Neerpelt-Bree gelegen in een bosgebied.

Volgens het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan is het perceel gelegen in de hoofdruimte 5 “Compartimentenlandschap zuidoost Overpelt” en meer bepaald in de deelruimte 5b “Compartimentenlandschap”.

Het 'beleidskader zonevreemde woningen', onderdeel van het ruimtelijk structuurplan, geeft het kader aan voor de integratie van de zonevreemde woningen en geeft ook aan hoe de juridische toestand zal bepaald worden.

Voor de deelruimte 5b "Compartimentenlandschap" voorziet dit kader in meer ontwikkelingsmogelijkheden dan decretaal vastgelegd. Een vermeerdering van het aantal woongelegenheden wordt niet toegelaten, maar een functiewijziging (ander dan woonfunctie) wordt niet uitgesloten, zij het getoetst aan de visie op de deelstructuur.

Het gemeentelijk structuurplan voorziet in de opmaak van een gebiedsdekkend RUP voor de zonevreemde woningen in deze deelruimte. Dit RUP is evenwel momenteel nog niet opgemaakt en de beoordeling van de regularisatieaanvraag dient derhalve te moeten gebeuren aan de hand van het genoemde beleidskader.

Beoordeling van de omgeving

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft is gelegen aan de rand van een bebost gebied. Op 200 meter ten noordwesten bevinden zich een woonkorrel en een woonlint. Op 200 meter ten zuidoosten bevindt zich een woonkorrel.

Op de rand van het beboste gebied zijn enkele grote projecten van algemeen belang gelegen : dienstencentrum ■■■ (12 ha), paardenrijhal (1,5 ha).

Op het naastgelegen perceel bevindt zich een andere zonevreemde woning met een footprint van 200 m². deze woning heeft één bouwlaag onder een zadeldak.

Deze woning werd opgericht van de woning waarop de aanvraag betrekking heeft.

Op 200 meter ten zuidoosten bevindt zich een zonevreemde woning die een tiental jaren geleden vergund werd om volledig gerenoveerd te worden.

Beoordeling van het te regulariseren gebouw

Het te regulariseren bouwvolume dient zich te beperken tot het volume van de oorspronkelijke woning annex schuur.

De in de aanvraag opgenomen werken zijn te beschouwen als grondige onderhouds- en instandhoudingswerken.

Het te regulariseren gebouw heeft steeds een woonbestemming gehad. De in de voorliggende aanvraag voorziene functie wijzigt deze woonfunctie niet.

Voor de aanpalende percelen wijzigt de toestand niet. De rechten van de betrokken eigenaars worden niet aangetast en er is geen bijkomende hinder.

De uitgevoerde werken waarvoor de regularisatie wordt aangevraagd hebben een eerder beperkte impact op het gebouw. De aangevraagde regularisatie is er immers op gericht om het gebouw verder te kunnen blijven gebruiken voor de functie waarvoor het opgericht werd, nl. eengezinswoning, en heeft derhalve geen verdere negatieve gevolgen voor de goede ruimtelijke ordening dan deze die in voorkomend geval al zouden kunnen bestaan hebben op het ogenblik van de inwerkingtreding van de voorschriften van het gewestplan Neerpelt-Bree.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 7 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 8 november 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“
...

02. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen was in eerste instantie onduidelijk door een aantal tegenstrijdigheden in de documenten (besluit en notulen van het college van burgemeester en schepenen). Na contact op te nemen met de gemeente werd verduidelijkt dat het een materiële vergissing betreft en dat het college van burgemeester en schepenen een gunstig advies uitbrengt. Het college van burgemeester en schepenen beschouwen de aangevraagde werken als grondige onderhouds- en instandhoudingswerken.

...

Ter zake volgende bemerkingen:

...

- *Uit het PV van 17 juni 2009 blijkt dat, ondanks de eerste staking der werken, de puntgevel tot aan de nok werd dichtgemetseld.*
- *Tijdens het plaatsbezoek hebben we kunnen vaststellen dat er ook ramen en deuren werden geplaatst. Nochtans werd in de bekrachtigingsbeslissing van het PV vermeld dat indien men voorlopige maatregelen wenste te nemen ter voorkoming van schade aan het onroerend goed (bv het voorlopig afdekken van de openingen in het gebouw met plastic), dit schriftelijk diende aangevraagd te worden aan de diensten van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. De plannen m.b.t. de huidige toestand zijn dan ook niet correct. De ramen en deuren werden op de plannen m.b.t. de gewenste toestand getekend, niet op de plannen m.b.t. de huidige toestand. De onderste rijen ontbrekende pannen werden eveneens vervolledigd na de stillegging der werken.*
- *Uit de plannen kunnen we afleiden dat de huidige toestand niet overeenstemt met de bestaande toestand zoals bij de bouwaanvraag van 2003 en ook niet met de toestand zoals aangevraagd in het dossier van 2004. Op dit ogenblik stemt geen enkele binnenmuur nog overeen met de indeling van de bestaande toestand in 2003. Alle bestaande (draag)muren werden m.a.w. verwijderd en vervangen door nieuwe muren. Tijdens het plaatsbezoek konden we vaststellen dat de rechtergevel volledig heropgebouwd werd (zowel binnenspouwblad als gevelstenen). Ook bij de andere gevels zijn de buitenspouwbladen volledig heropgebouwd met een recuperatiesteen. Aangezien de plannen geen onderscheid maken in de symboliek van de verschillende buitenmuren, kunnen we ervan uitgaan dat ook de andere binnenspouwbladen van de gevels werden heropgebouwd in dezelfde snelbouwsteen. Het bestaande volume werd (beperkt) gewijzigd. De breedte van de voorgevel is hetzelfde gebleven, hetgeen er op wijst dat de meerbreedte van de spouwmuur naar binnen toe werd gewijzigd en dus ook het binnenspouwblad heropgebouwd moet zijn. Dit wordt ook bevestigd door de gewijzigde binnenafmetingen (zelfs indien de muren niet volledig haaks stonden zoals in de beschrijvende nota van de architect wordt aangegeven). De lengte van het volume bedraagt 18.28m i.p.v. 18.20m volgens de toestand in 2003.*
- *De VCRO bepaalt in art 4.4.13 en art. 4.4.15. dat het herbouwen en uitbreiden van een zonevreemde woning in ruimtelijk kwetsbaar gebied niet toegelaten is. De definitie van herbouwen wordt weergegeven in art 4.1.1.6°: “een constructie volledig afbreken, of meer dan veertig procent van de buitenmuren van een constructie afbreken, en binnen het bestaande bouwvolume van de geheel of gedeeltelijk afgebroken constructie een nieuwe constructie bouwen”.*

- *In het beroepsschrift en ook de beschrijvende nota van de architect wordt gesteld dat de aanvraag een verbouwing betreft met behoud van bestaande volumes en met gedeeltelijk behoud van de bestaande muren. Nochtans voldoet de aanvraag dan niet aan de dossiersamenstelling volgens Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. Art. 18 van dit besluit stelt dat als de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning het verbouwen van een bestaand gebouw inhoudt, dan geven de tekening duidelijk het onderscheid weer tussen de te behouden onderdelen en constructie-elementen, die welke te slopen of te verwijderen zijn, en de nieuwe onderdelen en constructie-elementen.*
- *(Als bijkomende opmerking kan de woonkwaliteit van de gewenste toestand in vraag gesteld worden. Er is geen badkamer in de woning voorzien? De douche in de berging op het gelijkvloers is enkel bereikbaar via een buitendeur?)*
- *Op 26 oktober werd bijkomende informatie (zie map) bijgebracht inzake de aanvraag. Deze bijkomende informatie bevat echter geen nuttige informatie die bovengestelde vaststellingen zou kunnen tegenspreken.*

Conclusie:

De aanvraag betreft duidelijk de regularisatie van een herbouwde (beperkt uitgebreide) zonevrije woning in kwetsbaar gebied. Volgens de bepalingen van de VCRO is dit niet vergunbaar. Ondanks de eerste staking der werken werden nog een aantal werken verder gezet (afwerking puntgevel, plaatsen ramen en deuren en herstellen dakbedekking).

Overeenkomstig dit verslag wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep niet in te willigen.

De vergunning kan niet worden verleend.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen moet worden bevestigd.

...

Na de partijen te hebben gehoord op 16 november 2010, beslist de verwerende partij op 22 december 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat het beroep om billijkheidsredenen kan worden ingewilligd, dat de oppervlakte en het volume van de herbouwde constructie dezelfde zijn als de originele constructie welke bij besluit van 29 april 2004 door de deputatie voor verbouwing werd vergund; dat de woning tevens aansluit op een zonevrije woning op het links aanpalende eigendom;

Overwegende dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek van de aanvraag geen bezwaarschriften werden ingediend, dat ook het college van burgemeester en schepenen het bouwontwerp gunstig adviseerde; dat de aanvraag voor regularisatie of vergunning in aanmerking komt;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist de tijdigheid van het verzoekschrift. De tussenkomende partij stelt dat de bestreden beslissing op 24 december 2010 per aangetekende post is verzonden, waardoor op 26 december 2010 de termijn van 30 dagen ingaat.

Beoordeling door de Raad

Uit het dossier blijkt dat de beslissing van 22 december 2010 per aangetekende brief van 24 december 2010 is betekend. Voor de berekening van de termijnen verstaat de Raad onder betekening: *“de aanbieding van de zending, dewelke geacht wordt te gebeuren de dag na datum van de poststempel van de ter post aangetekende brief”*. Zoals de tussenkomende partij correct stelt gaat de termijn in de dag na deze van betekening.

De Raad dient evenwel vast te stellen dat de dag na datum van de aangetekende brief een zaterdag betreft. Wanneer de dag van betekening een weekend of wettelijke feestdag bevat wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten open zijn en dus de betekening effectief kunnen uitvoeren, dit zijnde maandag 27 december 2010, zodat de beroepstermijn pas begon te lopen op dinsdag 28 december 2010. Bijgevolg stelt de Raad vast dat het verzoekschrift, door verzending per aangetekende brief op 25 januari 2011, tijdig werd ingediend.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij voert aan over het vereiste belang te beschikken doordat zij nominatim in artikel 4.8.16 §1, 5° VCRO is aangeduid als belanghebbende.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beschikt op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO over het rechtens vereiste belang om een vordering in te stellen bij de Raad.

De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1 VCRO niet alleen het potentieel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid om een vordering in te stellen bij de Raad.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij verwijst bij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden naar de proces-verbalen van de bouwmisdrijven, de bekrachtigingen van de stakingsbevelen en het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

De verzoekende partij verzoekt de schorsing van de bestreden beslissing vanwege de doorbreking van de staking van de werken enerzijds en het advies tot herstel in de oorspronkelijke staat van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid anderzijds.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de zeer summiere uiteenzetting van de verzoekende partij niet duidelijk maakt dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou zijn en dat er slechts sprake kan zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van een overheid indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of bestuursopdracht waarmee die overheid is belast, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Zij licht dit toe als volgt:

“ ...

De verzoekende partij voert op geen enkele wijze aan dat de uitoefening van haar specifieke decretale opdrachten of taken, waarmee zij belast is, door de uitvoering van de huidige bestreden beslissing verhindert wordt of in ernstige mate bemoeilijkt wordt. De rechtspraak van uw Raad en van de Raad van State is ter zake trouwens zeer restrictief en erkent slechts in zeer beperkte gevallen een persoonlijk MHEN in hoogde van een overheid.

... ”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die een verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

De verzoekende partij roept de doorbreking van het stakingsbevel en het advies tot herstel in de oorspronkelijke toestand in als moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aangeeft in welke mate de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken of bestuursopdrachten verhindert dan wel in ernstige mate bemoeilijkt. De verzoekende partij toont evenmin voldoende concreet en precies aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen. De Raad kan daarom niet nagaan of de verzoekende partij als gevolg van de eventuele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Bovendien mag en kan een procedure voor de Raad ook niet aangewend worden om in de plaats te treden van een herstellvordering of een stakingsbevel. Het herstel in de oorspronkelijke toestand kan niet de finaliteit zijn van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een vergunningsbeslissing voor de Raad. Daarenboven vloeit een dergelijk nadeel niet rechtstreeks voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de verleende stedenbouwkundige vergunning een regularisatievergunning is, waarvan de werken reeds geruime tijd geleden zijn uitgevoerd. De tussenkomende partij bewoont de woning al geruime tijd en is aldaar reeds ingeschreven in het bevolkingsregister sinds oktober 2008.

De Raad moet alleen al op basis van deze gegevens tot de vaststelling komen dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, thans zonder meer doelloos en zonder enig nut is geworden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 mei 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS